

МЕМОАРЪ.

Поднесенъ отъ македонцитѣ до посланницитѣ на Великитѣ Сили въ Цариградъ.

Ваше Пръвѣсходителство.

Слѣдъ свръшванието на войната и заключва-
нието на Санъ-Стефанскій Трактатъ, Македонцитѣ
повѣрвахъ за минута, че теглилата имъ щѣхъ да
се свършатъ и по-добри дни да настанѣтъ за тѣхъ.
Тая надежда ни испълни сърдцата съ радостъ и ни
даде потрѣбний куражъ за да търпимъ турскитѣ зло-
дѣйства, колкото нетърпими и да бѣхъ тѣ. Цѣль
свѣтъ знае, че ние всякога сме имали по между
братията си най-незавидната участь, защото бѣхми
осждени да теглимъ не само злоупотрѣбленіята на
правителството и злодѣйствата на турцитѣ жители,
нѣ още и гибелнитѣ слѣдствия отъ системата на
робството, подобна на оная въ Босна и Херцеговина, и
унизителното и оскотително угнѣтение на фанариот-
ското Духовенство.

Бързитѣ движения на Руситѣ изгонихъ по-
вечето отъ мусулманитѣ жители на окупиранитѣ
страни. Една голѣма часть отъ тия бѣжанци навод-